

## **ACTO DE PRESENTACIÓN DEL LIBRO "La fàbrica Lehmann"**

**13 de mayo de 2017, Barcelona (Fàbrica Lehmann)**

### Intervención de Dory Sontheimer

**Dory Sontheimer** (Barcelona, 1946), nieta de los antiguos propietarios y autora de *Las siete cajas* y *La octava caja*.

#### **Agraïments:**

Gràcies a l'Editorial Comanegra, a Joan Sala i a tot el seu equip, per tenir la idea de fer aquest llibre d'aquest lloc tan i tan especial.

Gràcies a Ideograma per participar en aquest projecte,

Gràcies a l'estudi de arquitectura Llobet i especialment a Natalia per ajudar-nos a reconstruir l'arquitectura del recinte

I gràcies a tots els habitants d'aquest espai tan estimat per a mi.

Estar en aquest entorn i presentar un llibre que es diu "Fàbrica Lehmann", em produeix una sensació molt especial. Quan m'he posat a escriure aquestes línies m'he recordat de la figura d'aquelles nines que tenen una clau que pots girar per a que comencin a caminar. He caminat al passat i m'imagino al meu avi Max Sontheimer, amb la meva àvia Rosa a Barcelona. Eren els primers anys del segle XX. Anys tranquils, de bonança, on els meus avis van poder viure en aquesta ciutat, treballant en l'expansió del negoci i gaudint dels seus primers anys de matrimoni.

#### **Diapo 1: (FOTO MAX SONTHEIMER I LA SEVA DONA)**

La fàbrica havia estat inaugurada pel seu cunyat MAX LEHMANN pocs anys abans quan hi havia vingut a passar el seu viatge de nuvis al 1888 mentre se celebrava l'Exposició Universal de Barcelona. Aquesta exposició va ser un llançament per a la nostra ciutat que en aquell moment ja era la ciutat industrial més important d'Espanya i es va posar de moda a tot Europa

### **Diapo 2: FOTO MAX LEHMANN I LA SEVA DONA**

Lehmann Barcelona es va convertir en un important centre de fabricació de nines i un port per al mercat d'exportació que s'anava obrint: Espanya i colònies, Portugal, Brasil, Mèxic, Argentina, Cuba...

A causa de la importància de l'exportació a Max Lehmann, i després al meu avi, els van fer còsols alemanys de Cuba

### **Diapo 3: MAX LEHMANN VESTIT DE CONSUL**

Els anys van anar passant i va sobrevenir la Primera Guerra Mundial a Europa, però Barcelona seguia sent per als meus avis aquell lloc geogràfic on trobaven la seva pau i l'afecte de la gent.

### **Diapo 4: KURT I DOREL**

Els seus fills. Kurt i Dorel es van impregnar de l'amor que ells tenien a Barcelona i per això, quan van venir els durs anys de la crisi econòmica a Europa, i es va fomentar aquell antisemitisme, no van tenir cap dubte a recollir-se aquí, a la ciutat Comtal on el meu pare, Kurt, s'encarregava del negoci de Lehmann. M'imagino a la meva tia Dorel travessant aquestes llambordes, pujant per les escales d'aquest pati que donava al primer pis on hi havia els despatxos i anant a buscar el seu germà, el meu pare, comentant les novetats de la fàbrica. Dorel li va presentar al meu pare una de les seves millors amigues, Rosel, que es va convertir en la meva mare.

### **Diapo 5: FOTO DELS MEUS PARES**

Elles dues van triar una nina per regalar a la seva neboda de Praga. La meva tia la hi va lliurar l'estiu de 1935. Patty, que és el nom de la nina, es va convertir en observadora muda de l'Europa del segle XX, de la història dels nens de la meva família de Praga, que he explicat en "La vuitena caixa"...

Van venir anys sinistres: la pujada del nazisme al poder, el 1933, la Guerra Civil Espanyola, el 1936, i la Segona Guerra Mundial l'any 1939.

La fàbrica va canviar de contingut: de nines va passar a fabricar coberts per a l'exèrcit, i el 1939 va passar a altres mans. Això ja és una altra història. Però el recinte es va conservar. A mi m'ha costat molts anys trobar-la, i va ser gràcies a un *24hours Open Barcelona*. Els meus pares van tenir l'enorme virtut de protegir-nos de les males notícies i tot allò que van patir va quedar tancat en set caixes que a la mort de la meva mare vaig descobrir.

D'aquestes caixes va néixer el meu primer llibre. “ Les set caixes”.

Però estar aquí és tornar al temps feliç, a les senyores de pameles, als cotxets amb nines que arrossegaven les nenes, als senyors amb armilles i rellotges de cadena i a viure el món de les il·lusions.

Quan travesso aquest passadís, és tornar a la Barcelona de principis del segle XX.

He tingut l'oportunitat de conèixer, a través d'aquesta història, als meus companys que estan asseguts avui aquí.

A través de la Mercè Tatjer i la Susana Sánchez he sabut el que va ser la Barcelona industrial de l'Eixample d'aquests anys i mitjançant Pere Capella he pogut conèixer les nines que fabricava Lehmann.

Gràcies companys! Hem format un equip unit posant tots molta il·lusió en aquest llibre. Li dono pas al relat a Pere per a que ens introdueixi en el món de les nines.

**ideograma**

[www.ideograma.org](http://www.ideograma.org)

@ideograma

FB: Ideograma.FabricaLehmann